

A.H.B. Schuurs treedt af als redacteur

Na ruim veertien jaar treedt collega dr. A.H.B. Schuurs uit de redactie van het *Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde*: een goede gelegenheid voor een terugblik. Het colofon geeft daarvoor de gewenste informatie. In de juni-aflevering van 1983 van het Tijdschrift wordt zijn naam (samen met prof.dr. I. van der Waal) voor het eerst als lid van de redactie genoemd. Daarmee werd de redactie van acht naar tien leden uitgebreid. Hoofdredacteur was toen L.J.A. van Schijndel, redactiesecretaris was B.Z. Deenik en de overige redactieleden waren prof.dr. J.B. Visser, Prof.dr. M.T. Jansen, A.C. Lamers, Prof.dr. A.C.M. van der Poel, dr. M.A.J. Eijkman en G.A. Steffanie. Wanneer dit wordt vergeleken met het colofon van deze maand, is te zien hoezeer de redactie sindsdien vernieuwd, verjongd, en veranderd is.

Dr. A.H.B. Schuurs

Redacteuren worden door coöptie benoemd. Belangrijke criteria voor benoeming zijn gebleken: betrokkenheid bij het Tijdschrift, kunnen 'schrijven', kritisch zijn, een expertise vertegenwoordigen die de overige redactieleden aanvult, een evenwichtige verdeling van de redactieleden over de faculteiten Tandheelkunde en het vermogen met de aanwezige redactieleden goed samen te werken. Schuurs was als student opgeleid door de vroegere hoofdredacteur en de op dat moment als redacteur functionerende professor Visser en vervolgens bij zijn vakgroep in dienst getreden. Hij kende via hem de gang van zaken bij het Tijdschrift. Ook Deenik werkte destijds bij de faculteit Tandheelkunde van de Universiteit van Amsterdam. Daardoor was bekend dat Schuurs (ook toen al) een zwak had voor de sociale kanten van de tandheelkunde, graag kritisch discussieerde maar wel bereid was mee te werken, een enorme werklust had en van statistiek hield. Het was de tijd waarin de redactie iedere maand bijeen kwam om de voortgang van de werkzaamheden te bespreken, van gedachten te wisselen over nieuwe ontwikkelingen in de tandheelkunde en taken te verdelen. Een tijd waarin veel aandacht werd besteed aan het zoeken van de juiste vertaling van nieuwe, in de Engelse taal bekend geworden begrippen (denk aan sealants, bondings, enz.). Kortom: een tijd zonder fax of e-mail.

Een groot aantal redactieleden en een goede verdeling van de expertise van deze leden was destijds buitengewoon belangrijk. De ontvangen artikelen werden meestal door één of twee redactieleden (soms zeer grondig) herschreven

alvorens te worden gepubliceerd. Veel artikelen werden ook (mede) door de redactieleden zelf geschreven. Deze werkwijze paste uitstekend bij de manier van werken van Schuurs, waarbij opviel dat de wetenschappelijke onderbouwing van het geschrevene zijn bijzondere aandacht had. Daardoor moest de literatuurlijst bij artikelen in zijn ogen eerder worden uitgebreid dan ingekort. Ook wat betreft de gebruikte methoden van onderzoek en de toegepaste statistische analyses was hij steeds zeer kritisch. Geen wonder dat hij uiteindelijk (samen met H.J. van Duivenvoorden en M.A. van 't Hof) een serie artikelen over het gebruik van de statistiek in de tandheelkunde in dit Tijdschrift publiceerde. Vervolgens keek Schuurs met zijn kennis van de methodologie van wetenschappelijk onderzoek naar publicaties over alternatieve behandelingswijzen in de tandheelkunde en stelde voor daarover een themanummer

samen te stellen. Met grote inzet schreef hij (gedeeltelijk met andere deskundigen) zoveel artikelen over de voor- en nadelen van amalgaam en de alternatieve restauratiematerialen, dat daarmee meer dan één themanummer was te vullen. Dus werd gekozen voor maandelijkse vervolgafleringen. Nadat deze serie artikelen was afgesloten, verschenen er excerpten van nieuw verschenen artikelen over het zelfde onderwerp. Het is daarbij een genoegen om te zien hoeveel moeite Schuurs doet om de kennis uit de voor de tandartsen moeilijk toegankelijke literatuur (zoals over toxicologie) voor de algemeen-practici op een begrijpelijke manier samen te vatten.

Het tijdperk Schuurs wordt nu afgesloten. Het *Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde* is hem zeer veel dank verschuldigd voor zijn jarenlange inzet en betrokkenheid. Gehoopt wordt dat hij ook in de toekomst waardevolle bijdragen aan het Tijdschrift zal blijven leveren. Hij straalt nog steeds een jeugdige vitaliteit en werklust uit, kijkt kritisch naar de ontwikkelingen in de tandheelkunde, heeft een grote expertise op het gebied van vulmaterialen en restauratievormen, houdt ervan daarover te discussiëren en zijn kennis naar de algemeen-practicus te vertalen en weet dat alles ook nog op schrift te stellen. Kortom: een man om mee te (blijven) samenwerken als Tijdschrift-redactie!

A.S.H. Duinkerke